

[Zpět na média](#)

Roman Jireš: Pavel Vrba, iReport.cz, 21. 11. 2015

Pavel Vrba napsal 2 tisíce textů, jeho slova zpívali Karel Gott i Marta Kubišová

Ještě minulý rok byla do Zlatého fondu Ochranného svazu autorského OSA zapsána skladba *Jasná zpráva* autorů Petra Jandy a Pavla Vrby, která v minulosti zvítězila v kategorii Nejčastěji živě hraná populární skladba za 2005 a za rok 2006. I to svědčí o nesmazatelné stopě, kterou vyhledávaný textař a básník zanechal v tuzemské populární hudbě. Zemřel 7. září 2011 ve věku 73 let.

Do zcela zaplněné Velké obřadní síně strašnického krematoria v Praze se s ním přišly rozloučit desítky dojatých umělců. Vrbově manželce Marii kondolovali například Lucie Bílá, Helena Vondráčková, členové skupiny Olympic, Marta Kubišová, Petra Janů, Marta Jandová, bratři Jan a Petr Spálení, Marie Rottrová nebo Michal David.

Památce jednoho z nejznámějších textařů české populární hudby se přišli poklonit i herec Radoslav Brzobohatý se synem Ondřejem, rocker Aleš Brichta nebo undergroundový básník Martin Jirous. I to svědčí o širokém dopadu jeho textů, které jsou často spíše básněmi vhodnými ke zhudebnění. "*Vy všichni, kdo jste ho přišli doprovodit na poslední cestě, jste nejlepším důkazem, jak hlubokou stopu po sobě zanechal,*" uvedl ve smutečním projevu muzikolog Antonín Matzner.

Obřad jako hudební přehlídka

Hudební část obřadu v krematoriu se stala malou přehlídkou Vrbovy tvorby. Zazněly například reprodukované písně *Jasná zpráva* od Olympiku, *Černý racek* od Oldřicha Veselého, *Svět hledačů* skupiny Blue Effect, *A co tvůj obraz?* od Petra Nováka, *Zní nové Haleluja* z repertoáru Jitky Zelenkové, *A já tě závidím* od Věry Špinarové, *Lampa* Marty Kubišové nebo text *Zpívám jednu píseň dál* od Karla Gotta. Přítomní si vyslechli i Vrbovy verše z poémy *Můj Ahasver*, které

zarecitoval jeho kamarád, herec Ladislav Mrkvička.

"Šel jsem absolutně napříč scénou. Zpěváci se rodili a odcházeli, ale já jsem zůstal. De facto můžu říct, že tady neexistuje nikdo, kdo v české populární hudbě jakkoli zasvítit, že bych s ním někdy něco neudělal," uvedl před lety Vrba, jehož jednou z prvních písní vydaných na desce byl hit tehdy začínající Heleny Vondráčkové nazvaný „*Mám ráda cestu lesní*“. Jeho prvním autorským albem bylo Zrnko písku vydané v roce 1978 skupinou Bohemia s Leškem Semelkou. Vedle textu k Semelkově písni *Šaty z šátků*, oceněné v roce 1979 prvním místem na festivalu Bratislavská lyra, pro téhož skladatele a skupinu Blue Effect vytvořil autorská alba Svět hledačů a 33.

"Je to čtyřicet let přátelství spojeného s prací, kterou mám spojenou s Pavlem," řekl Lešek Semelka. *"My jsme se znali dokonale, on věděl, co mi má psát, něco podobného s ním měl také Petr Janda. Takže pro nás je to rána nejen lidská, ale říkáme si, co dál,"* sdělil Semelka.

Přes 2000 textů

Vrbu proslavily texty zejména pro Karla Gotta, Helenu Vondráčkovou, Lucii Bílou, Martu Kubišovou, Waldemara Matušku a Marii Rottrovou, skupiny Olympic či Blue Effect. Je spoluautorem hitů jako *V stínu kapradiny*, *Říkej mi*, *Osmý den* nebo *Jasná zpráva*, které znají všechny generace. *"Pavel psal spíš bigbít, ale i já mám od něj slova k melodiím od Michala Davida. Často jsme se vidali na nejrůznějších akcích,"* vzpomínala Eva Pilarová.

Stejně jako textař byl pracovitý Vrba také úspěšným básníkem a libretistou. Za více než 40 let vytvořil přes 2 000 textů, jen na gramodeskách v Supraphonu jich vyšlo přes 1 300. Vrba opatřil slovy i několik českých muzikálů a podílel se na divadelních inscenacích *Slaměný klobouk*, *Můj hříšný muž*, *Zahraj to znovu*, *Same* či *Povečeříme v posteli*. Přebásnil britský muzikál *Líp se loučí v neděli*, za který v roce 2002 získala Marta Kubišová cenu Thálie. Otextoval také titulní píseň posledního alba Hany Hegerové *Mlýnské kolo v srdci mém* nebo album

Karla Gotta Sentiment.

Vrba prý sám nikdy ani nespočítal, s kolika interprety vlastně spolupracoval. Veršoval většinou na hotovou hudbu a psal plnicím perem. Rád vzpomínal na 90. léta, kdy vedle toho působil v Hudebním divadle Karlín. Před oslavou svých sedmdesátin označil za svůj největší úspěch, že po více než 40 letech strávených ve světě české pop-music zůstal sám sebou.

Rodák z Brna (narodil se 16. dubna 1938) absolvoval vyšší průmyslovou školu v Praze a později studoval na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy, nějaký čas se věnoval i studiu na FAMU a pražské technice. Do roku 1966 se živil jako projektant, poté se rozhodl pro svobodné povolání. Už jako dítě se učil hrát na housle, později ale dal přednost kytáře či klarinetu. Na počátku 60. let vystupoval s amatérskou rockovou skupinou Sputnici a začal psát texty.

Jeho ostatky byly uloženy do hrobu na vyšehradském hřbitově v Praze. Světlý náhrobek z leštěné žuly ze Sardinie má tvar pootevřené knihy. Na náhrobní desce jsou vyryty tituly desítek písní, k nimž Pavel Vrba napsal texty, jeho verše a na zadní stěně úryvek z jeho poémy Můj Ahasver.

"Pavel odešel tak, jak si asi přál. Vidím ho, jak má v jedné ruce skleničku s vínem a ve druhé cigárko. Bude nám chybět čím dál tím víc. Už proto, že byl velice pilný a byl pořád středem pozornosti," řekl při pietním aktu Petr Janda.

Pavel Jireš, iReport.cz, 21. 11. 2015

[Zpět na začátek textu](#)